קיץ שיכור

משקה יפה בכוס יפה

כדי שכולם יהיו מוכנים לקיץ, חש־בתי שכדאי להקדיש דף שלם למש־קאות קרים, כאלה שאפשר להגיש לאורחים בערבים החמים והארוכים על המירפסות של ארץ־ישראל. חצי יום חשבתי על ה־משקאות שאני מכירה והצלחתי להיזכר בקפה קר, תה קר ;מיץ עגבניות קר. ב־עניין המשקאות האלכוהוליים אני עוד פחות מוצלחת, כי המשקה הכי חריף שאני אוהבת הוא בירה שחורה. אבל אל יאוש. אנשים יותר חכמים ממני כבר אמרו לא פעם שאף אחד לא צריך לדעת הכל. מה שצריך לדעת זה למצוא יועצים טובים. ובזה אני חזקה מאוד.

זוכרים שבשבוע שעבר סיפרתי לכם על ארוחת־צהריים שאכלתי במלון קרלטון פנטה, ואפילו הבאתי לכם משם את תגלית המרק בתוך תפוח־האדמה? מי שלא קנה העולם הזה בשבוע שעבר הפסיד.

ובכן, באותה ארוחת־צהריים הראו לי איש אחד נחמד, ואמרו לי שהוא המנהל של האוכל והמשקאות במלון. תיכף נטפ־לתי אליו והסברתי לו בלהט למה כל־כך חשוב שהוא יגאל אותי מבורותי בעניין המשקאות.

נו, מה אגיד לכם? לפני ימים אחדים מצאתי את עצמי בשעה 10 בבוקר יוש־בת בבר אפל של מלון קרלטון ושני אנ־שים, מיקי שוגול הנחמד הזה והברי־מן דויד ביטון, עשו לי הצגת עירבוב והגשת משקאות במיוחד בשבילכם.

בהתחלה זה היה קשה. מהאפלולית של הבר לא ראיתי איך הם עובדים ומהמהי־רות שלהם קיבלתי קצת סחרחורת, זה מבלי לדבר כבר על ההסברים שהם נתנו בשפה זרה. צעקתי „קאט" והם הפסיקו את העניין ועברנו לדבר במילים של השפה העברית. גם הכרחתי אותם להמ־ציא לי מידה שיש בכל בית במקום המי־דות שהם אמרו לי, ושלא אומרות כלום לבן־אדם מהישוב. הוחלט על מידה של כף־מרק גדולה.

דרך אגב, הם סיפרו לי שכל עניין הקו־קטלים התחיל בארצות־הברית כשהיה אי־סור על מכירת אלכוהול, ואנשים התחילו לייצר את התועבה הזאת בבתים שלהם. מה שיצא להם בתור ויסקי, למשל, היה כל־כך רע שהם נאלצו להמציא כל מיני פטנטים כדי לשפר את הטעם. המיסכנים.

עוד הסבירו לי — ותוכלו לשרבב את זה לכל שיחה מיקצועית (תיראו חכמים מאוד) שלכל קוקטייל יש שלושה מרכי־בים: **משקה בסיסי** — ויסקי או וודקה, או ג'ין או רום, או ברנדי או אקווה־ויט. **משקה הטעם** — ורמוטים, ליקרים, שמ־נת או חלב ו**תבלינים** — אנגוסטורה, טבסקו או ווסטר־סוס. לשלושת הגדולים האלה מוסיפים מיצי־פירות, חתיכות פרי, מיצים מרוכזים, צבעי־מאכל ובעצם מה שרוצים.

או.קיי, מספיק תיאוריה. בואו נתחיל לעבוד. אני לא רוצה לתאר כאן איך ניר־אה שולחן העבודה של הבר־מן דויד ביטון, כי העורך הגביל אותי במקום. אתם תקר־או איך עושים את המשקאות ואז תחליטו מה ניראה לכם ולפי זה תצאו למסע קניות. דבר חשוב מאוד שצריך לזכור: כוסות יפות עושות משקה יפה. את זה המצאתי לבד — ברור.

נתחיל בכמה משקאות לא אלכוהוליים במיסגרת התוכנית „מה שקרוב לליבי."

אגב, שני האדונים הנכבדים אמרו לי את השמות של כל משקה ומשקה ואני רשמתי אותם, אלא שכרגע אני לא מצליחה לפע־נח אף שם, ולנוחיותכם אולי כדאי שני־קרא להם א' ב' ג' וכך הלאה.

טולין שעזרה לטעום

מיקי שוגול ודויד ביטון שעזרו להכין

משקה א'

4 כפות מיץ־תפוזים, 4 כפות מיץ־לימון טבעי, 2 כפות ליים וכף גרנדין (שהוא מיץ־רימונים ואם זו עונת רימונים אפשר לעשות את המיץ לבד), טעמתי — שגיעון.

משקה ב'

4 כפות מיץ־תפוחים, 2 כפות מיץ־תפוזים, 2 כפות מיץ־לימון, 2 כפות סי־רופ של ליפתן אפרסקים וחצי אפרסק חתוך. גם כן טעמתי. גם כן שיגעון.

משקה ג'

שהוא יופי של משקה לילדים ואפשר לקרוא לו משקה אי־טי.

שני שליש קוקה־קולה ושליש חלב.

אפילו לא צריך לערבב. האמריקאים מתים על זה.

משקה ד'

שקוראים לו גם המשקה של שירלי טמפל.

2 כפות תרכיז מיץ־לימון, 2 כפות גרנ־דין או תרכיז מיץ־פטל. להוסיף מים או סודה, כמה שרוצים.

■ ■ ■

עכשיו כמה משקאות על גבול האלכו־הול.

משקה ה'

2 כפות אייריש קרים, עליו שופכים קפה קר וממותק, עליו שמים מנת קצפת ועל הקצפת מפזרים קצת פירורי קקאו.

משקה ו'

2 כפות טיה־מריה ועל זה שופכים חלב קר. אחרי הכנות כל־כך מסובכות מותר לשבת ולנוח קצת.

משקה ז'

קוראים לו סקרלט אוה'רה. את זה הצ־לחתי לפענח. 2 כפות תרכיז מיץ־לימון, כף קרם דה־מנט ועל הכל סודה. לא טעמ־תי כי אני שונאת מנטה.

■ ■ ■

והנה הגענו למשקאות הרציניים באמת. זה נכון שבקבוקי המשקה עולים הון־עתק, אבל אם תשתמשו בהם רק לקוקטיילים הם יחזיקו מעמד אפילו עד סוף המיל־חמה. פה אגב, השמות לא כל־כך קשים ולכן אכתוב אותם.

ג'וזי היפה

כף וחצי ג'ין, חצי כף מיץ־לימון, כף ויסקי, 2 קוביות קרח. על כל זה לשפוך סודה.

קפה קובדה

2 כפות ברנדי, 2 כפות קרם־קוקוס. על זה לשפוך מיץ אננס.

השקיעה

כף טקילה, כף גרנדין או מיץ־רימונים טבעי. להוסיף מיץ תפוזים.

אביב

2 כפות קירסאו כחול, כף וחצי קרם בננה, 4 כפות מיץ־אננס ו־6 כפות מיץ־תפוזים.

עץ הלימון

1 כף רום, חצי כף ליקר שקדים, חצי כף מיץ־לימון. על זה מיץ־אפרסקים. טע־מתי. משקה אלוהי.

חלום ליל קיץ

2 כפות פירות העונה (חתוך), כף רום, כף ליקר שקדים. לשפוך על הכל סיידר קר.

ואחרון אחרון חביב משהו באמת חגיגי ששמו **רויאל קלברוס:**

4 תותי שדה חתוכים דק, כף קלבדוס. אחרי שהנחתם את כל העניין לנוח 5 דקות, שופכים עליו שמפניה מתוקה.

זהו. לפי דעתי יש לכם משקאות לכל הקיץ כולו, ולפי הרמזים המפוזרים בין השורות, אפשר להבין שכל צמא יכול להמציא משקה לעצמו, כיד הדמיון הטובה עליו. לפי אותם רמזים אפשר גם להבין שהגעתי הביתה במונית, עליזה ומחייכת. נהג המונית לא הבין מדוע נתתי לו את תעודת הזהות שלי כשאמר „640 שקל, בבקשה." החיים לא כל־כך קלים לבן־אדם שצריך לטעום כל מיני משקאות בשעה 10 בבוקר, אבל זה מה שיש ועם זה צריך לנצח.

פינת ליביי

רוני מידוא, שלם כבר. ערך הכסף יורד כל הזמן.